

Dopis z Ružencového kostola číslo 76

Milí priatelia, členovia nášho spoločenstva modlitby,

vstúpili sme do adventného času, vianočné sviatky – oslava vtelenia Božieho Syna – sa blížia a tento dopis by vám chcel trochu tejto predvianočnej radosti a pokoja priblížiť tiež. V tomto čase majú k sebe ľudia bližšie. Organizujú sa rôzne dobročinné akcie a adventné koncerty a ľudia bez rozdielu veku, povolania alebo vyznania sa na chvíľu stávajú „ľuďmi dobrej vôle“. Myslia na tých, ktorí potrebujú pomoc a podporu, pretože sú kvôli svojmu postihnutiu alebo sociálnemu znevýhodneniu väčšinou spoločnosťou obvykle zabudnutí a prehliadaní.

Podobným človekom, ktorý stojí mimo spoločnosť a ktorým druhí pohrdajú, je i žena z nášho príbehu o Mojžišovi a jeho ľude. Volá sa Rachab, je to prostitútky a jej meno nájdeme v Matúšovom evanéliu v rodokmene Ježiša Krista (Mt 1,5). Ako je to možné?

Keď budeme pokračovať v čítaní biblického textu, ktorému sme sa po celý rok venovali, dôjdeme až k miestu, kde sú Izraeliti na dohľad zaslúbenej zeme. Jozue, Mojžišov žiak, ich má do tejto zeme uviesť. Ľud stojí pred bránami Jericha a Jozue vysielá zvedov, ktorí majú zem preskúmať. Zvedovia nachádzajú útočisko pred kráľom, ktorý im usiluje o život, u prostitútky Rachab v hradbách mesta. Rachab počuje veľké veci o Bohu, ktorý sprevádza Izraelitov na ich ceste a bojuje za nich. Vyznáva a uznáva Božiu veľkosť a hovorí: „Pán, váš Boh, je Bohom hore na nebesiach i dolu na zemi.“ (Joz 2,11) Rachab, ktorá býva v hradbách mesta, svojou službou a vyznaním „preráža“ múr oddeľujúci národy. Izraeliti s ňou uzatvárajú zmluvu, ktorá zaručí prežitie jej a celej jej rodine. Stane sa súčasťou Božieho ľudu a bude mať potomkov. Vyvolenie Bohom tak v jej potomstve prekračuje hranice jednej skupiny ľudí a prestáva byť viazané na pokrvné príbuzenstvo. A to nie je všetko. Aby toto posolstvo zostalo zachované v dejinách, je jej meno zapísané do rodokmeňa Ježiša Krista a cirkevní otcovia v nej vidia predstaviteľku pohanov, prijatých do veľkých Božích zaslúbení.

V týchto dňoch sa blížime k miestu za Betlehemom, kde sa tiež zabudnuté a prehliadnuté vtedajšou spoločnosťou narodilo malé dieťa. Boh sa v ňom rodí ako ten, kto sám potrebuje pomoc a podporu, je chudobný a bez domova a napriek tomu, alebo práve preto svojím narodením hovorí, že človek má svoje miesto u Boha, a že je nositeľom veľkých Božích zaslúbení – že dostal dar kráľovskej dôstojnosti.

Nech je Ježišovo narodenie každému z nás novým pripomenutím, že sme ľuďmi a môžeme patriť medzi tých, ktorí majú pochopenie pre všetkých ľudí oddelených od spoločnosti „múrmí“ predsudkov, postihnutí alebo znevýhodnení. Nech je nám ale Ježišovo narodenie tiež nádejou vo chvíľach, keď sa sami cítime byť osamelí a oddelení od druhých rôznymi „múrmí“ neporozumenia. Boh dokáže tieto „múry“ zbúrať, podobne ako zbúral „múry“ Jericha, a prijať nás medzi svoj ľud.

Na záver mi dovoľte ešte jednu prosbu. V prípade, že viete, že niekto z vášho okolia bol členom nášho spoločenstva a medzitým zomrel, oznámte nám túto skutočnosť, aby sme mohli jeho desiatok prideliť niekomu inému. Modlime sa spoločne za zosnulých členov nášho spoločenstva. Ďakujem.

Povedzte o našom spoločenstve modlitby i ľuďom vo vašom okolí. Radi vám tiež zašleme knihu o Ružencovom kostole s mnohými farebnými fotografiami.

Každú sobotu je o 9.00 hodine svätá omša ku cti Panny Márie za živých i mŕtvych členov nášho spoločenstva.

December 2009